

Signalen uit de ether

Mooi moment

door: Monika PA3FBF

Het was winter 1966/67, ik was 12 jaar. Al sinds weken vvoor het dat het kraakte, buiten lag alles vol sneeuw en ijs.

Binnen in onze warme keuken stond de goede oude lampenradio, waarop ik 's avonds op de middengolf naar Radio Luxemburg luisterde met haar vreemdsoortige meeslepende Motown muziek met als uitvoerenden b.v. de Four Tops, Temptations en De Supremes. Altijd waren er atmosferische storingen en morsetekens waren op nabijgelegen frequenties te horen, waardoor ik wist dat dit station ver weg in het buitenland zat. Wanneer ik dan naar bed moest, nam ik de radio mee de koude slaapkamer in en genoot daar in stilte van de warmte en het licht van de buizen. Achter de radio ontstond in het donker een patroon van verlichte rondjes op de muur. Door de gaatjes op de achterkant van de radio bestudeerde ik het door de buizen en het schaallampje goudgeel verlichte binnenwerk van onze radio. De verhitte buizen en het warme hout van de radiobehuizing gaven een enigszins opwindende geur af, die ik met genot opsnoof. Ik bewonderde het vernuft van de mensheid, dat het mogelijk maakte dat verre omroepstations onzichtbare, onhoorbare elektromagnetische trillingen de atmosfeer in konden sturen, die weer hoorbaar gemaakt konden worden, door middel van mystiek gloeiende buizen en talloze andere componenten in de ontvanger, die van spanning voorzien werden door een gezellig brommende nettrafo.

Buiten hoorde ik, gedempt door de hoge sneeuw, auto's langzaam dichterbij komen en zich weer verwijderen. Intens gelukkig sliep ik in.

